

اندیشه‌هایی پیرامون:

رشد همه جانبه

آزادی ملت‌ها و استقلال دولت‌ها سلاخهایی است که از هر طرف آمریکا را می‌شاراد و این به عهده آگاهان آمریکا است که اگر می‌خواهد کشورشان به سرنوشت شوروی دچار نشود، زودتر به خود آیند و با آگاه‌کردن مردم، دست مأموران خودخواه و نزدیک‌بودن حاصل بر جامعه خویش را از رقم زدن سرنوشت ایشان کوتاه کرده، به اصل‌الهای انسانی که در موزش‌های پیامبران الهی و از جمله مسیح مذکور آمده است، برگردند.

در هر صورت، امروزه انقلاب شکوهمند اسلامی ایران، علیرغم تمام ناسامانی‌های دوران گذار، کترین نویسی را برای بررسی توسعه جوامع سانی ارائه می‌کند که با الهام از آن، آن را «رمد همه جانبه» نامیده‌ایم، زیرا معتقدیم که رسد اگر در یک جهت باشد، قطعاً موجب اوجاج و انفجار می‌گردد.

رشد همه جانبه:

نظریه «رشد همه جانبه» در برگیرنده رشد متوازن همه ابعاد جامعه به شرح زیر است:

۱- رشد اقتصادی، شامل رشد در همه شؤون اقتصادی و از جمله:

- رشد در تهیه
- رشد در تولید
- رشد در توزیع
- رشد در مصرف

۲- رشد فرهنگی، شامل رشد در همه ابعاد فرهنگی و از جمله:

- رشد در پژوهش
- رشد در بالایش
- رشد در آموزش
- رشد در بروزش

۳- رشد اجتماعی، شامل رشد در کلیه شؤون اجتماعی هر چهارهای و از جمله:

- رشد خایادگی
- رشد محی
- رشد ملو
- رشد بین‌مللی

۴- رشد سیاسی، شامل رشد در کلیه شؤون سیاسی جامعه و از جمله:

- آگاهی، لازمه آزادی است و آزادی بدون آگاهی، سمی است مهلك.
- کار باید به کارداهایی داده شود که آمادگی ذاتی و اکتسابی دارند، یعنی هم عاشقند، هم عالمند، هم عادلنده و هم عاقل.

نتیجه گیری می‌گردد که هر جهانی همان باید باشد که هست.

پس از جنگ جهانی دوم که دو ابرقدرت آمریکا و شوروی پیروزمندانه از جنگ خارج شدند، جهان را بین خود تقسیم کرده، اصطلاحاً دو بلوک شرق و غرب درست کرده، خود را خورشید نامیده و هر یک نیز عده‌ای از کشورها را اقمار خود دانستند تا در ظاهر کمک به عمران و آبادی آنها کنند و در باطن پایگاههایی برای استعمار خویش داشته باشند.

تحولات بعدی موجب شد که محاسبات ابرقدرتها اشتباه درآید. دو کشور نابود شده در جنگ، به نامهای آلمان و ژاپن به زودی از چنان قدرت اقتصادی برخوردار شدند که ابرقدرتها ناچار از وامخواهی از آن‌گردیدند و در این اوآخر کار به جایی کشیده شد که برای شوروی قدرتمند ادامه حیات غیرممکن گردید، به طوری که آن امپراتوری هفتادساله، هفت روزه از هم پاشید. به طور قطع، آمریکا نیز که به زور اسلحه، یکه تاز میدان جهانی گردیده است، دیر یا زود ناچار است در رفتارش تجدیدنظر کند، چه از نظر اقتصاد داخلی بسیار مقروض است و از نظر میلیتاریسم خارجی بسیار منفور.

از: دکتر حسین باهر
نقل از: تازه‌های اقتصاد - شماره بیست و نهم

بخش اول: تعریف مفاهیم

تاریخچه

اقتصاددانان کلاسیک، ملاک ترقی کشورها را رشد اقتصادی آنها می‌دانستند و معتقد بودند که اگر کشوری از نظر مادی شرایط بهتری داشته باشد، قاعده‌تاً از نقطه نظرهای دیگر هم پیشرفته تر است. برای رشد اقتصادی هم معیاری قائل بودند، به نام تحولات در آمد سرانه و یا تغییرات نسبت در آمد ملی به جمعیت کشور. در آمد ملی را هم ارزش کالاهای و خدمات تولید شده توسط یک ملت در طول یک سال می‌انگاشتند و ملت را هم شامل کلیه افراد تابع یک حکومت مرکزی قلمداد می‌گردند.

براین اساس، کشورها را به سه دسته تقسیم کرده بودند: رشد یافته، در حال رشد و رشد نیافته و به عبارتی قابل به دنیایی با سه جهان بودند: جهان اول، جهان دوم و جهان سوم و لذا برای هریک، شرح و بسط کافی در رابطه با علل و عوامل وضعیت آنها می‌دادند و نهایتاً

-
- رشد قوه ارشادیه
 - رشد قوه مقننه
 - رشد قوه محربه
 - رشد قوه قضایه
- بدیهی است که حاصلضرب بن چهار دسته رشد را می توان «رشد همه جا به» نامید.

روش اندازه گیری شاخصهای «رشد همه جانبه»:

برای اندازه گیری ابعاد مختلف رشد همه جانبه ضروری است که از روش سمه جانبه ای نیز پیروی کرد که به طور خلاصه میارهای آن به شرح زیر است:

- ۱- همسویی با روشهای الی (یعنی ارزشهای مطلق که توسط ادیان الی آورده شده است).
- ۲- همسویی با دانشها بشری (یعنی تطبیق با موازین علمی مسلم بشری).
- ۳- همسویی با روشهای فنی (یعنی آخرین تکنولوژی های اختراع شده).
- ۴- همسویی با توانهای موضعی (یعنی انطباق با مقتضیات زمان و مکان).

به عبارت دیگر، برای اندازه گیری هر یک از ابعاد «رشد همه جانبه» اعم از شؤون اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی، بایستی معیارهای چهارگانه ای را به کار گرفت که به عنوان محور مقایسه، مورد استفاده و استنتاج قرار گیرند.

پر واضح است که در خیلی از واقع، این اندازه گیریها به دلیل کیفی بودن زیاد، بسیار مشکل است. در این صورت سایستی از تکنیک های کمی کردن کیفیات به و بیشتری بردا.

نمونه ایران

به عنوان نمونه، سعی ما در این است که وضعیت اقتصادی - اجتماعی و حتی فرهنگی - سیاسی ایران را به اجمال و حتی بدین مراجعة به آمار و ارقام ارزیابی کرده، نقاط ضعف و تنگناهای «رشد همه جانبه ایران اس (می) را به نقدهای شدیده، برای آنها راه حل ارائه نمیم.

● هیچگونه توجیه محکمه پسندی برای عقب ماندگی فرد و جامعه وجود ندارد، مگر قصور و تقصیر خود و خودی ها.

بخش دوم: موانع رشد

موانع رشد یا آنچه که در اصطلاح قرآن شاید به آن «غی» گفته شده است، یعنی مانع رشد یا آنچه که در اصطلاح قرآن شاید به آن «غی» گفته شده است، یعنی عواملی که مانع شکوفا شدن استعدادهای اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی فرد و جامعه در طول زمان و عرض مکان میگردد، بسیار است که شاید بتوان در چهار دسته زیر آنها را طبقه بندی کرد:

موانع رشد اقتصادی:

بدیهی است که هر فرد و جامعه ای دارای

در این راستا، اگرچه بهتر بود که از منابع و مأخذ و ارقام و آمار، استفاده بیشتری می شد؛ ولی به دلیل کمبود وقت از طرفی، و تکیه به تجربه سالها تحصیلات نظری و تجربیات عملی از طرف دیگر، به یک برخورد اجمالی بسندۀ شده است، بنابراین، ضمن اعتراف به احتمال هرگونه اشتباه و سهو، بایستی از ارباب نظر استدعا گردد تا این دکترین را با عنایت بیشتری مورد مذاقه قرار داده، در صورتی که در آن سایه ای می بینند، روی آن سرمایه ای بگذارند.

• عملیات مصرف، پس انداز و سرمایه‌گذاری نیز هر یک توابعی دارد که می‌توانند به صورت مطلوب یا نامطلوب عمل کنند.

را پژوهش، پالایش، آموزش و پرورش بدانیم، قاعده باستی موانع رشد فرهنگی را نیز عدم شناخت و به کارگیری صحیح مکانیسم‌ها، مربوطه، یعنی مکانیسم‌های تحقیق، ترکی، تعلیم و تربیت بدانیم. امروزه برای هر یک از این مراحل اولیه مکانیسم‌ها و حالت‌های مطلق بی، با توجه به مقتضیات زمان و مکان و در چهارچوب ارزشهای بینشی و دانشی، تعریف شده است که انشاء الله بعدها به آن خواهیم داشت.

موانع رشد جتمانی:

اگر اجته عات بشری را به صورت اعضای خانواده، اهالی محل، آحاد ملت و عناصر جامعه بین‌المللی تعبیر کنیم که به ترتیب به اعتبارهای هد خونی، هم خاکی، هم تابعی و هم نوعی ردهم جمع شده‌اند، باستی اعتراض کنیم که هر یک از این تجمع‌ها دارای روح گروهی هستند که می‌تواند سیستم اجتماعی م بوthe را باز یا بسته نگهدارد. شناخت قوانی، سیستم‌ها و نحوه بکارگیری آن در جوامع م تلف، از امور بسیار مهمی است

فطري هستند، به صورت متافزیک که ورای فیزیک فرد و جامعه قرار دارند. طبق آنچه که ما از نقل اسلامی و عقل انسانی دریافت می‌کنیم، این استعدادها در افراد و جوامع مختلف، متفاوت بوده؛ ولی در هر صورت بی‌نهایت است، به عبارت دیگر، اگرچه علم و عمل ما را مستقاعد می‌کند که قابل به تفاوت‌های فردی و اجتماعی باشیم؛ ولی عدل و انصاف نیز ما را ملزم می‌کند که معتقد به مواسات هم بوده باشیم، یعنی افراد و جوامع، اگر چه به طور جزیی از برابری نسبی برخوردارند ولی به طور کلی از برابری مطلقی نیز بهره‌مند می‌باشند و لذا هیچگونه توجیه محکمه‌پسندی برای عقب افتادگی فرد و جامعه‌ای وجود ندارد، مگر قصور و تقصیر خود و خودیها. به قول قرآن: «عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ» و یا «إِنَّ اللَّهَ لَا يَعِيزُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُ وَمَا بَأْنَفُسِهِمْ». بدیهی است که اگر مراحل رشد فرهنگی

موانع رشد فرهنگی:
اگر فرهنگ را به مجموعه معنویات فرد یا جامعه‌ای تعبیر کنیم، خواهیم دید که زمینه‌های معنوی فراوانی در افراد و یا جوامع وجود دارد که شناخت و شکوفاکردن آنها موجب رشد فرهنگی و عدم شناخت یا عدم شکوفاکردن، هر چه مطلوبتر آن زمینه‌ها و بالقوه‌ها، از موانع رشد فرهنگی آن افراد یا جوامع به حساب می‌آیند. زمینه‌های فرهنگی همانا استعدادهای

- آبادی، یعنی شکوفایی اقتصادی به صورت درون‌زا.
- «رشد همه جانبه» یعنی رشد اقتصادی، رشد فرهنگی، رشد اجتماعی و رشد سیاسی.

امامت و امت نار حاکم بودند، چه نیرویی
می تواند این دور باطل را متوقف کند و با
جهش که احتمالاً موجب سوزنندگی خود
می گردد، باعث سازندگی جامعه گردد؟
ما امیدواریم که در آینده فرست لازم
بdest آید که در این زمینه ها توضیحاتی داشته
باشیم؛ ولی به اختصار باستی گفت که اگر در
جامعه ای قشر متوسط سیاسی، یعنی نه طبقه
حاکم و نه طبقه محکوم، از آگاهی و آزادی،
یعنی تخصص و تعهد برخوردار باشد، عمل
جهشی رویه ارتقا فراهم می شود و گرنه حرکت
سیاسی، سیری قهقهای خواهد بیمود.

افلاطون گرفته تا مارکسیسم، لیرالیسم و اسلام، نهایتاً در رابطه با سیاست اظهار نظر کرده اند؛ زیرا سیاست می تواند هم علت تحولات باشد و هم معلول تحولات. به عبارت دیگر، سیاست اگر چه ظاهرآ روینای جوامع به حساب می آید، ولی می تواند زیرینای جوامع نیز بوده باشد. در اصطلاح عربی، امامت و امت دو روی یک سکه اند. امامت نور موجب ایجاد امت نور می گردد و بالعکس، و همینطور است رابطه متقابل امامت

نکه مهمی که در این راستا مطرح می شود،
آن است که امامت و امت نور کدامند؟ و اگر

که می‌توانید جوامع را از حالت تکوینی درآورده، تحت کنترل‌های تشریع قرار دهد. توضیح آنکه، اگر چه جوامع به ورکلی، و جوامع بشری به طور اخص، زابستدا به صورت تکوینی و قهری شکل موگیرند؛ ولی بشر می‌تواند با شناخت قوانین می‌سistem‌ها از طرفی، و تأثیرپذیری سازمان از طرف دیگر، سعی در ایجاد تحولات سازنده یا مخرب نموده، به اصطلاح به طو. تشریعی و قانونی حرکتهایی را به وجود آور. که نهایتاً هم‌حب تقدیم دارد. جوامع گردید.

آداب و سنت، در هر یک از اجتماعات چهارگانه فوق الذکر، از نمودهای اجتماعی است که اگرچه در ابتدا به صورت قهری به وجود آمده‌اند، ولی تهایتاً می‌توانند تحت تأثیر القاثات و الزمات قرار گیرند، شکل، محتوا و یا شکل و محتوای خود را عوض کنند. برای مثال، می‌توان از تغییر نی که در داعقه‌ها برای نوشیدنی‌ها و در سبقه‌ها برای پوشیدنی‌ها به وجود آمده است، نام برد. امروزه اکثر مردم جهان عادت به طعم نوشابه‌های «کولا» کرده‌اند. در حالی که طبعاً جزو طعم‌های طبیعی نبوده است، یا خلی‌ها دست از عبا و ردای پدر و مادری خود برداشته، کراوات‌می‌زنند و مینی‌ژوب می‌شنند و حتی براین باورند که این لباس آباء و اجدادی آنها است، بنابراین در مورد تأثیرپذیری جوامع نمی‌توان تردید کرد.

موانع رشد سیاسی:

اگر سیاست را به چهار عه حکمت، حکومت، حاکمیت و حکمیت تغیر نماییم و برای انجام آن اعمال به چهار قوه ارشادیه، مقتنه، مجریه و قضاییه قابل باشیم، قادر دتا باشیم که موانع رشد سیستم در هر جامعه ای، عبارت است از آنچه که موجب نقص و عیب نظری و عملی این چهار جنبه می گردد. متفکران عالم، از ابتدا تا انتهای، همه و همه، به نوعی به این وجه از وجود، رشد توجه داشته و بعضاً برای عوامل و موانع آن نکاتی را نیز متذکر شده اند. از سفراء، ارسسطو و

در حدوده ۳ سال خواهد بود.
لازم به ذکر است که در ابتدای این مراسم
مدیر حامل اتحادیه تعاونیهای مسکن استان
تهران گزارشی از عملکرد تعاونیهای مسکن
شناختگاهی و آزادگان ارائه کرد و از سازمانها و
بهداشتی دارالفنون به وزیره وزارت «مسکن و
شهرسازی» سازمان ملی زمین و مسکن،
شهرداری تهران و وزارت تعاون به خاطر
مساعدتهایی که در تامین زمین مورد نیاز
کارکنان دولت گردیده‌اند تشکر و اقدامی کرد.

(ادامه مطلب از صفحه ۲۱)